

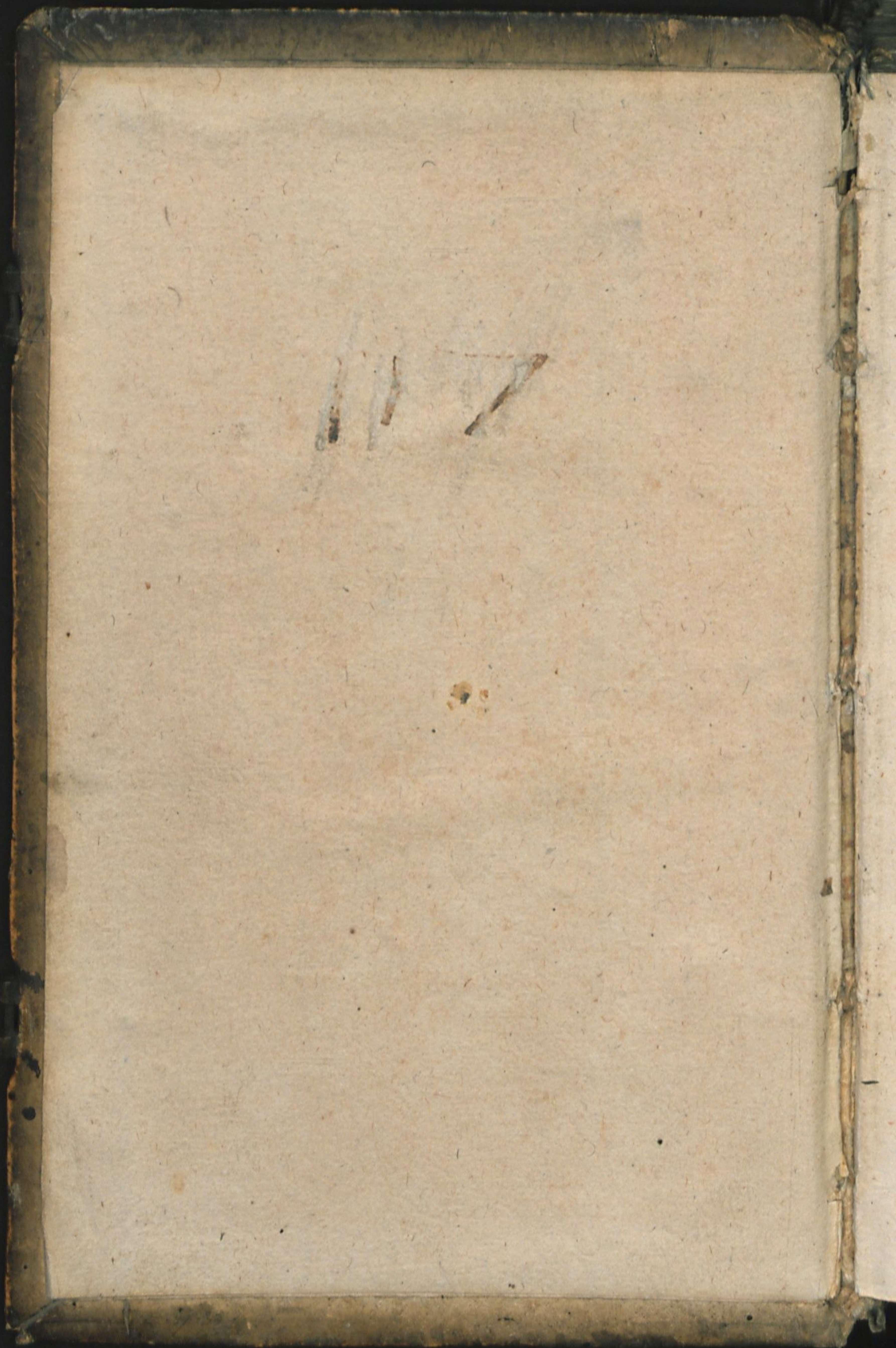
~~F. V. 17.~~

EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

III A 170.

SIGNAT. c1515CCCXIII.

3
MICHAE=

LIS VERINI/HISPA-

ni Poëtæ ac iuuenis do-

ctis. Disticha de

moribus.

MOGVNTIAE ANNO

M. D. XXXVI.

POETAE VITA.

POETAE nostri uitam, patriam, mores, immaturum denique funus paucis & his accipe. Michael Verinus Hispanus minorem è Balearibus insulis habuit patriam: Minoricam uulgo appellat: natus Vgolino patre uiro liberalibus in studijs haud uulgariter docto, quod innuisse uidetur Poëta cum inquit:

In lucem nostri formidant prodere lusus,
Si prius emendes, nil Vgoline timent.

Puer admodum Romam deportatus fuit, ubi & frequens pater uersari consueuerat, Paulo Saxiæ Roncilionis grammatico ac rhetori eximio nec non uersificatori erudiendus traditur, cui postea Distichorum suorum opus, ingenij sui primitias dicauit. Quam sancte, quam candide, quam etiam liberaliter scripserit habunde sua scripta testantur, Heroicum carmen uersibus duntaxat tribus expertum illum fuisse dicitur, sic ordiens: Luxuria prædulce malum &c. Statura fuit mediocri, colore candido, oculis uiuidissimis, spiritu afflicto

afflicto, sermone non ita tardus quam consulto
 rarus: Amicos habuit plures, quorum quidem
 meminit in distichis suis frequenter. Cælebs atq;
 incontaminatus ad XVIII. uixit annos quini-
 mo duris tunc fatis concessit, & quo morbi ge-
 nere satis bene testatur Ange. Pollicianus in lib.
 epigram. ita inquit:

Verinus Michael florentibus occidit annis:
 Moribus ambiguum maior, an ingenio.
 Disticha composuit docto miranda parenti,
 Quæ claudunt gyro grandia sensa breui.
 Sola Venus poterat lento succurrere morbo
 Ne se pollueret malluit ille mori.
 Hic iacet, heu, patri dolor & decus, unde iu-
 Exemplū, uates materiā capiant. (uentus

4

MICHAELIS VERINI,
Vgolini F. Distichorum liber, qui
Sententiarum inscribitur, ad
Paulum Saxiam Roncili-
onem Grammaticæ
olim præceptorem
suum incipit.

Operis dedicatio ad Paulum
Saxiam Roncilionem.

RONCILIONIS honor, san-
ctorum regula morum,
Quæ didici reddo carmina Pau-
le tibi.

Ad eundem.

*Tu me Pieridum duxisti primus in antra:
Primitias igitur accipe Paule meas.*

Ad lectorem.

*Si te crebra iuuat breuibus sententia chartis,
Delectum è multis hoc cape lector opus.*

Ad eundem.

*Disticha nostra legant pueri, castæq; puellæ:
Continet obscænos fabula nulla iocos.*

Vnde traxerit materiam distichorū

Syderci

MICHAELIS VERINI.

Syderei instar apum delibans gramina Christi,

Delegi lector hoc tibi mellis opus.

Nemo impurus hæc legat.

Hinc lasciua Venus, procul hinc discede Cupido:

Tota meis legitur casta Minerua libris.

Ad Catonem.

Tu Cato uel censor nostris scribere libellis:

Hæc farrago mei carminis, ista scges.

Ad lectorem.

Nostra legas quisquis fueris breuitatis amator:

Inuenies lepidos, sed sine felle, iocos.

Ad lectorem de Martiale.

Carmina sunt, fateor, pulcherrima uatis Hyberi,

Ad mores faciunt non tamen illa bonos.

*Quod Christianos non decet
esse leues.*

Cur grauibus texam quæris mea Disticha uerbis?

Cultores Christi non decet esse leues.

*Optima quæq; carpenda ab
autoribus.*

Vergilius gemmas Enni de stercore legit:

Et mihi sunt uatum plura notanda luto.

Ad amicum de editione sui libri.

In lucem hortaris me nostros edere uersus:

Perfectum nescis ut mora reddat opus?

In tribulatione uirtus, ut aurum
in igne perficitur.

Quod fornax auro, facit hoc tribulatio iustis:
Rebus in aduersis certa probanda fides.

Amor est causa timoris.

Quæ tu contemnes, nunquam amisisse dolebis:

Nam magni est nimius causa timoris amor.

Veri amoris nullus est finis.

Nunquam uera fuit charitas, quæ desinit esse.

Nam nullus ueri finis amoris erit.

Non decet Christianos more Ethnî
corum turpia scribere.

Nos genus electum Christi, nos sacra propago,
Scribemus ueterum turpia more patrum?

Obscœna fabula à pueris
uiranda.

Inficit obscœni puerorum carminis aures

Fabula, dum uatum quæritur ipse nitor.

Mala durant quæ teneris men
tibus discuntur.

Heu, male diluitur: teneris quod mentibus hæsit

Præsertim durant quæ didicere mala.

Quare mordaces uersus nō scribat.

Quod nostri careant mordaci schemate uersus,

Lex hominum hoc prohibet, religioq; Dei.

Omnes

MICHAELIS VERINI. 7

Omnes sunt felices ubi omnes
amici.

Quàm felix, & quanta foret res publica, ciues,
Si cunctos unus conciliasset amor?

Nil sine spe premiij fit.

Est labor ingratus, quem debita præmia fallunt:

Quid graue non fiet spe sine, uel leue sit?

Animam dantis deus, non donum
considerat.

Non quantum dederis, sed qua tu mente dedisti

Pensandum est: placat uictima parua Deum.

Forma caduca mali per
sæpe causa.

Quid fidis formæ populat quam morbus & ætas

Multis causa mali candida forma fuit.

De eadem re.

Hæc quam cernis anum, quondam formosa puella

Extitit: an nescis quàm breue forma bonū est.

Vxor bona & non pulchra
habenda est.

Sit formosa alijs uxor, tibi sit bona: nescis

Quàm noceat castæ forma pudicitie.

Difficile est custodire formosas.

Aegrè formosam poteris seruare puellam,

Nunc prece, nunc auro forma petita ruit.

A 4

De infelici patria.

*Infelix patria est, pucros ubi purpura uestit,
Atq; ubi præcedit diues honore bonos.*

*Illa patria est felix ubi iuuentus
assuescit modicis cibis.*

*Illa domus felix, ubi paruo assucta iuuentus,
In festo coctum luxuriatur olus.*

De falsis gaudijs.

*Que durare putas mortalis gaudia uite,
Sunt breuia, & finis tristis amaror erit.*

De ueris gaudijs.

*Vna salus seruire Deo est: hæc gaudia sola
Vera putes: quorum gloria finis erit.*

*In peccato est plus doloris quàm
uoluptatis.*

*Quid letare miser? peccati est nulla uoluptas:
Gaudia plus aloës quàm tua mellis habent.*

Cor impiorum est fretū feruens.

Cor iniustorum semper uelut estuat unda.

Aequoris, insanus quum freta uentus agit.

*Impudici oculi deprædantur
animam.*

Lumina prædantur mentem, pariuntq; ruinam

Lumina nequitie (si sapis) abde foras.

Quid sit peccatum.

Peccatis

*Peccatum est deforme malum: transgressio legis
Diuinæ: at citius dixeris esse nihil.*

*Iudex & censor omni careat
peccato.*

Aspiciat lucem, qui uult damnare tenebras:

Qui carpit mores labe carere decet.

*Peccator & cæcus & bestia
efficitur.*

Cor Deus iniusti nebulis obnebulat atris:

Exiit & formam, fitq; repente fera.

*Peccatum est obex inter animam
& Deum.*

Obtenebrat mentem peccatum, est obicis instar:

Quo nequit autorem cernere tecta suum.

*Quanta fides fuerit tanta
retributio.*

Est operis mensura fides, nostriq; laboris

Examen: capies præmia quanta fides.

*Aliena magis quàm nostra ui-
tia cernimus.*

Cur aliena magis quàm crimina nostra uidemus,

An quia nostra procul sint, aliena prope?

Post gaudia dolor sequitur.

Aeternus sequitur præsentia gaudia meror:

Stulte ne delitijs credis utrisq; frui?

Risus in luctum uertitur.
 Heu risus noster luctu miscetur amaro,
 Duraq; sub dulci melle uenena latent.

De auaro.

Nusquam fraude caret, semper mentitur auarus
 Erga inopes surdus ferrea corda gerit.

De distributione honoris.

Indignum est nullo certamine premia uelle,
 Virtuti iustus distribuatur honor.

De gloria.

Gloria si dulcis, studeas uirtute parare:
 Quo labor est maior, gloria maior erit.
 Iusti bene operantur propter
 uirtutem.

Terret poena malos, inuitant premia iustos:
 Sed potis est uirtus reddere sola bonos.

Qui Deo militat mortalia
 contemnat.

Terræ spernat opes cœli qui militat oris,
 Principis æterni castra sequenda tibi.

Vt patientiæ crescant præmia non
 audit Deus inuocantes se.

Vt tua maiori crescat patientia laude,
 Non audit subito uota petita Deus.

Nec cito, nec temerè iudicandum.

Iudiciū

*Iudicium præceptis insani iudicis index:
Omnia sunt longis discutenda moris.
Iustitia & charitas arma sunt
principum.*

*Iustitia & charitas ualida sunt principis arces:
Nulla tyrannorum uis diuturna fuit.
Contra inertes.*

*Tolle moras : uolucres menses labuntur, & anni
Ultima sit nescis, quando futura dies.
Viuentum tanquam sit ulti-
ma dies.*

*Compositis uiuas ceu sit lux ultima rebus,
Incautum ne te Parca seuera premat.
Aliud.*

*Quòd sit nemo sua contentus sorte requiris?
A patria extorres uiuimus hîc folio.
Nihil stabile in rebus humanis.
Quò stabile hîc nihil inuenias, cur stare requiris
Et uideas fluxu cuncta perire suo?
Quæ uidentur sunt fluxa, inuisibi-
lia æterna sunt.*

*Quod cernis nihil est, uolat atri turbinis instar:
Sed quod non cernis, esse perenne putes.
Ad magna præmia magno la-
bore uenitur.*

*Non nisi per magnos ad præmia magna labores
Itur, at ignavis nulla corona datur.*

In eandem sententiam.

Si te delectant æternæ præmia uitæ,

Magna quidem, nec te terreat ergo labor.

Qui bene uixit non timet mortem.

Qui bene præteritos sine labe peregerit annos,

Non horret mortis uulnera dira pati.

Mors uiri boni non est flenda.

Non obitus flendus, sequitur quem uita perennis:

Viuus enim semper qui bene uixit erit.

Erudiendi pueri in ætate tenera.

Dum tenera est ætas generosos imbue mores:

Tunc facile est cunctis artibus ingenium.

*Temporis iactura maxima,
præsertim doctis.*

Nulla uiris doctis iactura est tempore maior:

Ab multi incassum tempus abire sinunt.

*Mors malorum pessima, bo-
norum felix.*

Formidanda malis sequitur quam poena perennis

At contra felix mors solet esse bonis.

Totam illustrat uitam felix exitus.

Tota illustratur felici funere uita:

Mors felix uitæ causa perennis erit.

Bono

Bono bonus exitus, malo malus.

Vita boni raro turpatur funere foedo:

Vita mali turpi clauditur exitio.

Mutantur pili & non mores.

De flavis uetula in canos uulpecula mutat,

Illius at mores uertere nemo uidet.

Gula & ocia arma sunt ueneris.

Quis Cererem, & Bacchū? quis nesciat ocia cau

Nequitiae? & sceleris tela Cupido tui? (San

Curatio morbi non est differenda.

Si uis curari, medico tua uulnera pande:

Exposces sero quum morieris opem.

Pluribus medicis non est cre-
denda salus egroti.

Vis febre curari? medicis ne crede salutem

Pluribus: unus enim sat bonus esse potest.

De gula quæ plures interficit
quàm gladius.

Miraris subito Franciscum funere raptum?

Crede mihi, ancipiti plus ferit ense gula.

De eadem.

Quum doleat stomachus, medicū accersire leonē

Paule iubes febris si tibi causa gula est.

De gula morborum causa.

*Autumno inquiris cur tot moriantur in uno
 Causam, quum gula sit pestis & atra lues?
 Modicis cibis natura contenta,
 Esse cupis frugi? facile est: nam panis & unda
 Prædiues dapibus quilibet esse potest.
 Omnia pro uita æterna sunt hic
 toleranda.*

*Si quanta æternæ sunt uitæ præmia uoluas,
 Omnia pro Christo perpetiere libens.*

Aliud.

*Spe regni æterni debes tolerare labores,
 Longe promissis uberiora feres.*

Aliud.

*Pro superis dabitur quæ commutatio regnis?
 Et tamen hanc hominum plurima turba facis.
 Recta conscientia dat uerum
 gaudium.*

*Gaudia uera dabit mens omnis criminis expers:
 Hei mihi quàm pauci gaudia uera ferent.
 Non sunt uera gaudia in præ-
 senti uita.*

*Delectare putas præsentis gaudia uitæ?
 Quorum cum pœna toxica finis habet.
 Sola uirtus beatos efficit.*

Omnia

Omnia quum pareant, uirtus est sola perennis:

Hæc immortales reddere sola potest.

Nemo confidat in suis diuitijs.

Pone modum rebus nimium confise secundis:

Quæ dedit, hæc eadem fors tibi tollet opes.

In eandem sententiam.

Quid tibi si gemmas omnes cumularis, & aurum?

Et tua tartareis mens crucietur aquis?

*Deus non miseretur assidue
peccantis.*

Assidue peccantis erit Deus hostis acerbus:

Quo magis tolerat, seuior ultor erit.

*Deus punit expectans tardos
grauiora pœna.*

Quid rides? grauitate Deus tormenta rependet

Et gliscit tardis grandior ira moris.

*Pecunia amissa grauius lugetur
quàm peccatum.*

Si tua tam uero lueres peccata dolore

Vt nummos, esses uictima grata Deo.

Vtendum est florida ætate.

Si mora nulla datur uitæ labentibus horis,

Cur ita tam longo turba sopore iacct?

Mors est ineuitabilis.

Qui subito palles audito nomine mortis,
 An tibi res noua mors? unde repente metus?
 Quando mors est optima.
 Optima mors tūc est quū uita est criminis expers
 Mors felix uita est quum tibi chara magis.
 Post gaudium uitæ uenit luctus
 mortis.

Qui letare miser? nescis post gaudia uitæ
 Perpetuos luctus mortis adesse tibi?
 Deus nō est autor culpæ sed pœnæ.
 Non Deus est autor culpæ, sed criminis ultor:
 Pro meritis iustis præmia iusta dabit.
 De uitæ cupiditate in tot malis.
 Quum mala presentis longe sint plurima uitæ
 Quam bona, cur uitæ tanta cupido tenet?
 Via cœli difficilis, sed promissis
 Dei facilis.

Est uia difficilis superas quæ ducit ad oras:
 Promissis facilis redditur illa Dei.
 Ulcus proditum citius curatur.
 Quod cito prodideris medico curabitur ulcus:
 Obsuit, heu, multis oculuisse diu.
 Omnia diuitibus licent.
 Quum reus est diues prætorem nactus auarum,
 Quid non sperabit posse licere sibi?

Quales

MICHAELIS VERINI. 17

Quales principes tales populi.
*Si studia & mores populi cognoscere curas
Res facilis, uitam principis inspicias.
Cur solus in agris sæpe uersatur.
Esse tibi solus uideor, si solus oberrem,
Tunc mihi Pieridum turba canora comes.
In eandem sententiam.*

*Quum fugiam coetus, me tanquam carpis agrestē
Tunc ego sum solus, cum mihi turba comes.
In adultores.*

*Blandus adulator regum certissima pestis,
Hæc gaudet sanctos perdere sæpe uiros.
De eodem.*

*Blandus adulator uirus commune potentum:
Sæpius in festo sæuior hoste nocet.
Quales esse debemus.*

*Sis nulli blandus, sed uerus & omnibus æquus,
Vox clamore uacet, sit sine lite sonus.
De risu.*

*Immodicus risus non est sapientis, at index
Stultitiæ, lepidi sint sine dente ioci.
Ne simus loquaces.*

*Vis sapiens dici, raro, & meditata loquere:
Sæpe loquax uerbis proditur ipse suis.
Vera laus bonorum.*

Omne genus laudis turpi uilescit in ore:

Vera boni & docti laus solet esse uiri.

*Nec nostra laudare, nec aliena
reprehendere debemus.*

Nec tua laudabis, nec facta aliena reprehendes:

Nam satis est alter si tua facta canit.

Ad Maurum desidem.

Tempore sic omni deses colis ocia Maure,

Vt recutitorum sabbata turba colit.

De munere.

Munera quid possint, testetur ferrea turris,

Quam uictor fuluo Iuppiter imbre subit.

In eundem sensum.

Quid non argento, quid non corrumpitur auro?

Qui maiora dabit munera, uictor erit.

Diuites plerumq; mali.

Difficile est opibus mores seruare pudicos:

Omnia diuitibus nonne licere uides?

Diuitiæ sunt causa periculorum.

Quum sint diuitie manifesta pericula uite,

Cur uoto à cunctis sic cupiuntur opes?

*Paupertas cum bona sit, ab
omnibus euitatur.*

Sobria paupertas multorum causa bonorum est:

Hanc tamen ut pestem plurima turba fugit.

Natura

Natura paucis contenta.

Quidnam deesse potest, modicus si panis et unda:

Prandia uel coenam si tibi prebet holus:

Mors expectanda intrepidè.

Expectes omni securus tempore mortem:

Nam quo sit nescis excipienda loco.

Mors ubiq̃.

Ipsè licet fugies pennis uelocius Eurì,

Non tamen effugies tela tremenda necis.

De timido.

Infelix palles audito nomine mortis,

Tanquam sit soli mors fugienda tibi?

Mors uitari non potest: unde
nec timenda nec fugienda.

Quod nequeas uitare fugis? mors omnibus instat

Nec formidanda est, nec fugienda tibi.

Ad idem.

Stultū (crede mihi) est, quod ineuitabile cernis,

Effugere, & turpi si quatiare metu.

Gloria sepe spreta cumulatior
redit.

De te alij narrent, proprio sordescit in ore

Gloria: si taceas plus tibi laudis erit.

Nil magis nostrum est quàm
tempus.

Nil ma

*Nil magis est nostrū, uolucris quā tēporis usus:
Sed multis tanquam res aliena uolat.*

*Quicquid præteritum est mors
nobis abstulit.*

Prospicimus cuncti mortem, sed fallimur omnes.

Quicquid præteritum est abstulit atra dies:

Voluptas pænitiæ proxima.

Est instar floris uerni fugitiua uoluptas:

Quod pudeat semper, pœniteatq; facit.

Laus liberalitatis.

Ille Deo similis, qui dat bene munera letus:

Qui repetit fructus, fœnoris officio est.

Nulla maior usura & sanctior,

quā pascere pauperes:

Nullum maius erit lucrum, quā pascere egenū:

Fœnore nam grandi centupla dona feret.

Palam reddendæ grates; clam

dandæ.

Ingratæ est mentis sine teste reddere grates:

Reddereq; ingrata est dona minora datis.

Qui pauperibus elargitur in cœ-

lo thesaurizat.

Quas Christi causa miseris donabis egenis:

In cœlo æternas constabilibus opes.

In auarum.

Quid

MICHAELIS VERINI. 21

*Quid cumulas aurum? solum conceditur usus:
Tempora labuntur, dum cumulantur opes.
Nullum maius lucrum neq; certius
quam credere Christo opes.
Quod maius fœnus, quã Christo credere censum?
Promissisne Dei est certior ulla fides?*

De eadem re.

*Munera si gratis dederis, si lætus amicis,
Tollet diuitias has tibi nulla dies.*

Dat gratis nemo.

*Munera qui mittit, sperat maiora remitti:
Nemo suas uellet perdere gratis opes.*

Laus uirginitatis.

*Virginitas cœlũ, Veneris chorus implet auernũ
Hæc superis similes nos facit, illa feris.*

*Non decet seruum nec uxorem
dominari.*

*Quam miserum est, stultus si tractet seruus habe
Imperet aut uxor ambitiosa uiro. (nas,*

Qualiter gratiæ pinguntur.

*Pinguntur geminæ Charites spectare sororem:
Dono tibi, reddas ut duplicata mihi.*

In eundem sensum.

*Pinguntur nudæ Charites, ne fœnore dones,
Vsuram pietas, religioq; uetat.*

Ad amicum.

*Accipe parua mei lætus munuscula census,
Nec quæ sint, sed qua suscipe mente data.
Minor est labor quàm premi-
um cœli.*

*Quem potes æterno pro munere ferre laborem?
Mercendi an tantæ par labor esse potest?
Propter Paruam fidem pauci
saluantur.*

*Saluantur pauci, multiq; uocantur ad astra:
An quia sit paucis cognita uera fides?
De charitate.*

*Est charitas perfectus amor, perfectaq; uirtus,
Qua sine perfectum nil reperire potes.
Qui habet maiorem charitatem ha-
bebit maiorem gloriam.*

*Cui maior charitas, debetur gloria maior:
Quantus amor fuerit Præmia tanta feret.
Qui uult esse altus sit humilis.
Esto humilis, quisquis fieri cupis incola cœli:
Fastus tartareis excruciatu aquis.*

*Tardi & considerati ad loquen-
dum.*

*Qui cito præcipitat uelox sine pondere uerbum
Errat, et emissum non reuocare potest.*

Quod

Quod dices & facies alijs, tibi
fiet & dicetur.

*Quæ dices alijs, tibi iam responsa remitti
Expectes: capies qualia dona dabis.*

Sententia carens pietate iniusta est.

*Quæ pietate caret sententia, seu putatur:
Est pietas cunctis anteferenda sacris.*

Melius consilium quam uires.
Consilio utilius, quam uiribus arma geruntur.

Militis est robur, consiliumq; ducis.

Multi peccant & paucos erra-
ti poenitet.

Quæ sine labe caro? quæ non obnoxia culpæ est?

Quem non inuenies criminis esse reum?

Deus non potest peccare, alijs
omnes.

Non peccare Dei est, nemo sine crimine uiuit.

Errati paucos poenituisse uides.

De falsa spe poenitentia.

Pertenuis spes est inter peccata salutem,

Et sperare nouis criminibus ueniam.

Qui presentia desiderat futu-
ra negligit.

Cui spes presentis uitæ est præfixa, futuram

Negligit, hic nunquam mente quietus erit.

De iracundo semper excedente
iustitiam.

Qui temere, & præceps rabidas exarsit in iras,
Excedet semper limina iustitiæ.

Quæ uirginitati obstant.

Qui uult uirgineum cœlebs seruare pudorem,
Ocia deuitet, fœmineosq; choros.

De eadem re.

Sepe marem in furias aspectu fœmina solo
Urget, & inflammat pectora notus odor.

Vitandæ opportunitates
nequitiae.

Quis non uretur, si se deiecit in ignem?

Viuere quis credat dira uenena bibens?

Melius est timere bene, quàm
male fidere.

Vtilius timuisse bene, quàm fidere male:

Nam cauto & timido nulla procella nocet.

De uitandis fœminis.

O quibus illecebris capitur cui fœmina iuncta est

Fœmina tentandi pabula quanta dedit?

Fœminæ occursum est sagitta
dæmonis.

Fôrmosæ occursum mulieris dæmonis arma.

Parthorum tanquam dira sagitta ferit.

Vitanda

Vitanda proximitas foeminae.

Sæpe pudicitiam mulier formosa propinqua

Eripuit castis, multaq; damna dedit.

Fœmina domat duces uictores.

Fœmina magnanimos domuit per sæpe leones,

Prædaq; uictores sæpe fuere duces.

Viri duo fortissimi Sanson & Her-

cules foeminis succubuerunt.

Quis Sansone fuit, quis fortior Hercule? constat

Fœmineis ambos succubuisse toris.

Tutior est sibilus Basilisci quàm

cantus puellæ.

Tutius in syluis Basiliscum audire frementem,

Quàm molles cantus, foemineumq; melos.

Tria mulieris petulantiam

cohibent.

Fœmina molle genus, turpes procliuis ad actus,

Ni uir sit custos, ni pudor, atq; metus.

Mulier peccati causa.

Fœmina peccati gluten: latet anguis in illa:

Si sapias hanc, ceu sit pestis, amare fuge.

In eandem sententiam.

Noxia foeminei fugias contagia coetus:

Quanti causa mali foemina prima fuit.

Laus uirginitatis.

*Virginitas animæ murus, uictoria carnis:
Portus honestatis sancta pudicitia est.*

De uirginitate.

*Virginitas cœleste bonum, cognata phalengi
Angelicæ: in terris heu mihi rara fuit.*

Luxus ingenium & mores perdit.

Nil letale magis, quàm luxu perdere mores:

Hæc pestis iuuenum est sæuior ingenijs.

*Non decet uirum nimis bene
psallere, uel cantare.*

Turpe uiro studium est psallendi, turpe canendi.

Turpe est fœmineis semper adesse choris.

Spes uitæ longæ est peccati causa.

Dulcis amor uitæ dirum, mihi crede, uenenū est.

Causaq; peccandi spes diuturna fuit.

In eandem sententiam.

Quam miserum est nescire mori, uitæq; cupido

Peccandi multis pabula quanta dedit?

Qui nihil sperat nihil timet.

Si nihil sperabis, discrimina nulla timebis:

Qualis amor fuerit, talis & ipse timor.

*Non decet uirum muliebri cultu in-
cedere.*

O quàm turpe uiro muliebri incedere cultu,

Molliaq; euulsis reddere crura pilis.

De prin

MICHAELIS VERINI. 27

De principe non prohibente
peccatum.

Qui prohibere potest, causam tribuisse uidetur

Peccandi, quicquid non uetat illicitum.

Conscientia bona nihil timet.

Qui rectè uiuit contemnit iussa superbi:

Conscientia mens recti nil timuisse potest.

Viua uox magis afficit.

Plus tibi conuictus, plus uni proderit oris

Eloquium, quàm si scripta disert a legas.

*Fidere uulgo, & placere uelle
dementis est.*

O te dementem, si uulgi ignobilis aura

Te mouet, ah nescis cui placuisse cupis.

Non sunt munera accipienda.

Munera ne capias, uncus latet hamus in esca:

Nulla carent uisco munera, uirus habent.

*Verus amicus aduersis nempe
rebus cognoscitur.*

Temporibus duris ueri noscuntur amici:

Ach fidos paucos experiere tibi.

In eandem sententiam.

Inuenies multos si res tibi floret amicos:

Si fueris pauper, quis tibi amicus erit?

Quæ

Quæ sint ueræ diuitiæ.

Diuitiæ non sunt argenti pondus, & auri,
Virtutes ueras accipe diuitias.

De lucri cupiditate.

Conditio misera est lucri intoleranda cupido:
Hyberni hæc uexat turbinis instar, aquas.

Ad auarum.

Hostia pauperibus, penus, & granaria claudis:
Tradiderit soli hæc ceu tibi cuncta Deus.

Cur non edat.

Cur ego non edam in lucē mea Disticha queris?

Edita (si mala sunt) quis reuocare potest?

Victrix fortunæ sapientia.

Si fueris sapiens, Cræsi superaueris aurum:

Nam sapiens nullo tempore uiuit inops.

Stulto prodest nihil.

Quid prodesse potest stulto, quum nesciat uti

Consilio, atq; omni tempore uiuat innops?

Qui amat corpus, spernit animi
uirtutem.

Cui nimis est charum corpus, uilescit honestas:

Et uentrem, & mentem, nemo replere potest.

Ad Petrum.

Te miserum dicis, fateor, sine crimine quenquam

Non uidi miserum: tu miser ergo Petre es.

Ad Dinum.

Quum tanta heu miseris penuria tēporis instet,

Cur Dine in nugis tempora longa teris.

Reprehendit mori timentem.

Quum sit plena mali uitæ mortalis egestas,

Cur exire times carcere, liber eris:

Satis uiuit qui honeste uiuit.

Quod cito decedis, gemis? hac es lege creatus:

Nam tibi longa satis, quæ bona uita fuit.

**Omnia patienter ferenda: ut ex
uoluntate Dei procedentia.**

Quod tibi contigerit, patienter ferre memento:

Quum certum est fieri numine cuncta Dei.

**Mens bona nunquam timet, at
mala semper.**

Conscia mens recti nullo commota pauore est:

At mala mens semper sollicitata metu.

Omnis bonus felix.

*Quid magis est felix, quam cor sine crimine
mundum?*

Qualis inest mundo pectore letitia?

Contra hypocritam.

Mentiris, Christi falso qui sacra fateris,

Ni facias quicquid pagina sacra iubet.

De ueneratione parentum.

*Qui cupis esse senex, charos uenerare parentes:
Quæ patri facies, filius illa tibi.*

*Contra mercatores rerum ter-
renarum.*

*Per mare, per terras mercator quæritat aurum,
Tu cœli æternas stulte relinquis opes.*

In auarum diuitem.

*Quem non pauisti, mactasti diues egenum:
Ipse reus tanti criminis huius eris.*

In parasitos.

*Qui socius mensæ est, uerum ne reris amicum:
Tolle cpulas, nosces quàm tibi fidus erat.*

Qui amat periculum in eo peribit.

Qui discrimen amat persæpe peribit in illo:

In pugna miles, nauta peribit aqua.

De incerto exitu.

*Quum minime uelles, truncabit stamina Clotho,
Nec quicquàm extremo certius interitu est.*

Contra tardanteis bene operari.

Cras inquis faciam, concessaq; labitur hora:

Fac hodie: fugit hæc non reditura dies.

De inuidia.

Inuidia est animæ tinea: hæc ceu uipera mordet,

Autorisq; sui uiscera prima ferit.

Non audiendus detractor.

Qui deo

MICHAELIS VERINI. 30

Qui detractori faciles accommodat aures,
Dat causam, & pariter criminis ille reus.

Quod scimus docere debemus.

Edoceas quod scis, fit enim sapientia dando
Maior, at est contra facta retenta minor.

Via cœli aspera, inferni prona.

Itur ad æthereas per magna pericula sedes:
At nullo inferni prona labore uia est.

De fœditate peccati.

Si posses uitium quàm sit deforme uidere,
Hoc dices monstro fœdius esse nihil.

De pulchritudine uirtutis.

Flammiferis longe est uirtus formosior astris,
Hec rebus cunctis anteferenda tibi est.

Qui meminit mortis et inferni:
facile à utijs abstinebit.

Is facile extinguet Veneris flagrantia tela,

Qui meminit gehennæ, qui Phlegetontis aquæ.

Ad Simonem Canusianum.

Te dare promittis, nec das mihi munera Simon,

Nil tibi debebo, si mihi tarda dabis.

Elatorum grauior est lapsus
quàm humilium.

Quò magis est abies procera, euertitur Euris.

Culmina, non ualles, fulmina torta petunt.

Virtus

Virtus unius alterius inuidia.
 Quò maior ciuis, maior solct esse ruina,
 Magnaq; liuorem gloria sepe parit.
 Qui magnus est semper timet.
 Quantò maior cris, maiora pericula cauenda,
 Crede mihi nullo tempore tutus eris.

Bis dat qui cito dat.
 Munera des lætus, corrumpunt tædia donum:
 In quo censendum est quid, nisi dantis amor?
 Qui cito & temere promittit
 nusquam seruat fidem.
 Qui cito, qui temere spondet se multa daturum,
 Quæ male promisit turpius illa negat.
 Negare in principio est
 dare beneficium si
 bene negetur.

Qui cito uel belle negat, is tribuisse uidetur
 Munera, nam semper est odiosa mora.
 Non est seruanda fides in re
 bus malis.

Turpiter Aegidæ Neptunus munera soluit:
 In male promissis reijcienda fides.
 In auarum.

Vestibus innumeris desudas, horret egenus:
 Frigore cur inopem, teq; calore necas?

Cui

**Cui plus Deus dederit, plura
requirit.**

Cui bona multa Deus concessit, plura requirit:

Ni dispensarit quas bene cepit opes:

**Non est tutum spretis suis
credere se alienis.**

Non est tuta salus alienis credita telis,

Vanales mutat quælibet aura manus.

**Iustitia & charitas sunt arma
tuta principum.**

Iustitia & charitas dilecti principis arces:

Hæc sunt arma, quibus nulla nocere queunt:

**Qui dat inopi sua, nunç erit
pauper.**

Qui bene diuitias inopi donabit amico,

Hic omni felix tempore diues erit.

**Velox passus sine causa signum
leuitatis.**

Incessus uelox signum leuitatis habetur:

Ni caussa impellat præcipitare moras.

**Pueri & iuuenes non debent
maledicere senibus.**

Ne seua in canos iuuenis conuicia fundas,

Sed subito assurges prætereunte sene.

A prima ætate sunt docendi pueri.

Vera tuis ut sit si uis sapientia canis,
Cum primo hanc sitiens ebibe lacte puer.

Vnde senatus dictus.

A senibus prisca sanctum dixere senatum:
Est robur iuuenum, consiliumq; senum.

De senum prudentia.

A sene consilium queras, prudentia rerum
Est illis, sine qua curia quaeq; perit.

Signum ruinae gubernatio
iuuenum.

Urbes regna, domos iuuenū quas rexerit ardor,
Sint quanquam fortes, certa ruina manet.

Quid sit lex & iustitia.

Vis legis prohibere malū est, permittere honestū:
Iustitiae est semper ius dare cuiq; suum:

Qui cito credit leuis est corde.

Qui cito crediderit fallitur saepe, leuisq;
Est cordis: raro fallitur ipse senex.

Pecius est foedari animo quam
turpari corpore.

Foedius est animi uitij corrumpere luccm

Corpora quam turpi commaculare nota

Iniustitia ruina urbium.

Nil iniustitia miserae est infestius urbi:

Fundis

Funditus hæc muros uertit, & ipsa domos.

Discordia res omnes euertit.

Nil adeo est firmum, quod non discordia uellat:

Funditus hæc muros uertit, & illa domos.

Qualis sit princeps reipublicæ.

Publica priuatis nisi præferat omnia rector,

De iusto iniustus, rege tyrannus erit:

In cœlo uera amicitia,

Si nihil in terra casto peribetur amore

Dulcius, in cœlo qualis amicitia?

Non bene philosophiæ & coniugio
uacatur.

Nō bene socraticis hærtis, thalamoq; uacabis:

Nunquid erit Veneris casta Minerua comes?

Senectus bonis iucunda est, malis
morosa.

Quæ caruit uitijis dulcis solet esse senectus:

Contra morosa est, quæ uitiosa fuit.

Vitia aliena inquirimus, nostra non
cernimus.

Esse quid hoc dicam, alterius si crimina lyncæis

Aspicias, at cæcis si tua luminibus?

Nemo sua sorte contentus.

Quisq; suam deflet sortem, uicinaq; semper

Apparet falso lætior esse seges.

Mutatio consilij optimus

portus.

Errare est hominis, sed non persistere: sepe

Optimus est portus uertere consilium.

Tempus præteritum repa

rari non potest.

Præteritas nullus reuocabit temporis horas:

Desidia an quicquam foedius esse potest?

Vtilius est unum ac sepe librum

legere quàm multos cumulare.

Egregios cumulare libros præclara supellex:

Ast unum utilius uoluerit sepe librum.

De retinendo que leguntur.

Vt cibus emissus subito non proderit alio,

Pabula sic mentis non retinere diu.

Nocent plura medicamenta,

& plures medici.

Impediunt certam medicamina crebra salutem:

Non plures medici, sed satis unus erit.

Nihil sine amicis iucundum.

Quid tibi iucundum submotis esset amicis,

Cuncta tibi quanquam sint cumulata bona?

Quid sit amicus.

Alter

Alter ego est uerus, multumq; probatus amicus,

Quo debet nobis charius esse nihil.

*Amici prius eligendi, electi
semper retinendi.*

Nil temere admittas, nisi fidum noris amicum:

Sed semel admissus semper habendus erit.

Scire mori est honos mortis.

Mortis honos est scire mori, uitaeq; beatæ,

Exitus est testis: qui sine labe fuit.

*Fictilibus tutius, quàm in gemmis
cœnatur.*

Fictilibus cœnare pudet, gemmasq; requiris,

Ah, nescis demens quanta pericula manent.

*Sapientia docendo, charitas
dando fit maior.*

Vt charitas dando, sic fit sapientia maior:

Clausula minor nobis, largius ergo dabis.

Auaricia semper crescit.

Crescit auara sitis, quantò tibi copia maior,

Vel cumules omnes, semper egebis, opes.

Quid sit diues.

Non est, crede mihi, multos qui possidet agros

Diues: sed diues cui satis unus ager.

Liberalis.

Quas inopi & dulci letus donabis amico,

Temporibus nullis eripientur opes.

De ægroto incurabili.

I cito, dic oleum properet deferre sacerdos:

Conuenit medicum plurima turba simul.

Ægroti non curantur à pluribus.

Nunquam (crede mihi) à morbo curabitur æger,

Si multis medicis creditur una febris.

*Quare diuites peius quàm paupes
curentur ægroti.*

Vnde fit ægroti ut plures curentur egeni?

An quia diuitibus pharmaca plura nocent.

Quomodo diues, & felix efficitur?

Vis fieri diues? Christi præcepta sequaris,

Diminuas animi grandia uota tui.

Amici diuitum sunt falsi amici.

Quem tibi diuitiæ peperere, est falsus amicus,

Argentum, non te, diligit ille tuum.

*Patientia & fides probatur in rebus
aduersis.*

Rebus in aduersis patientia uera probatur:

Rebus in aduersis uera probanda fides.

*Duplex pœna peccanti principi im-
ponenda.*

Si procures nequam, si peccauere parentes,

Exemplo & sceleri pœna paranda duplex.

Filius.

Filius imitatur mores parentis.

Sæpe patris mores imitatur filius infans,

Qualis erat mater, filia talis erit.

Filia mores matris sequitur.

Casta refert castæ genetricis filia mores,

Lascivæ nunquàm filia casta fuit.

Pater debet esse optima norma filijs.

Et uerbo, & factò paruis sit regula natis,

Optima sitq; omni tempore norma pater.

Artes discendæ à teneris.

Altera natura est habitus: quam iunior artens

Perdisces: tollet nulla senectà tibi.

Sola uirtus beatos efficit.

Sola potest homines æternos reddere uirtus,

Huic soli è cunetis non libitina nocet.

Eloquentiæ uires.

Nil tam difficile est quod non persuadeat, & non

Efficiat docti lingua diserta senis.

De eloquentia.

Ancipiti eloquium longe penetrantius ense:

Hoc rabiem motam sedat, & arma mouet.

Ad idem.

Nil adeo incultum quod non ratione nitescat,

Thebarum hæc altas uexit ad astra domos.

Qui uerum audire non uult per-
ditus est.

Desperanda salus qui uerum audire recusat.

Inq; suum præceptis labitur exitium.

Iuuenum furore urbes euersæ,
saluatae consilio senum.

Præcipites iuuenum dementia subruit urbes:

Curia consilio constabilita senum est.

Plus Fabius senex quàm Flaminius
profuit urbi Romæ.

Plus Cunctatoris Fabij mora profuit urbi,

Flaminij & Gracchi quàm ualere manus.

Conscientia bona iudicem nõ
timet.

Accusent te mille licet, mens conscia recti.

Stat tamen, & spernit iudicis orta trucidis.

Ad quendam uaniloquum.

Omnibus in triuijs recitans tua carmina laudas:

Si uis ut laudem, disce tacere prius.

Non est uituperandus, si non est
æqualis filius patri.

Quod nequeã ad Musas puer aspirare paternas.

Da ueniam, noster Disticha ludus erit.

Ad carpentem sua Disticha

Disticha quod tenui mediter me carpis auena,

Non omnes

Non omnes possunt praelia flare tuba.

Ad eundem.

Si labor in tenui est, si me non spernit Apollo,

Cur tibi sic nostri displicuere sales?

Ad Vgolinum patrem suum.

Nosti chare parens quàm sim breuitatis amator:

Accipe delicias Disticha parua meas.

Ad eundem.

In lucem nostri formidant prodere lusus,

Si prius emendes, nil Vgoline timent.

Ad carpentē ingeniū et ætatē suam.

Me puerū dicis, quid tum, ingeniumq; reprendis:

Sat mihi, si mores dixeris esse bonos.

In eundem.

Ætatem incusas, nequeas quum carpere mores:

Naturam insanæ est carpere mentis opus.

Qui senex laudandus.

Vt laudanda senis probitas, ita fœda senectus

Culpanda est turpi quæ maculata probro.

*Ad Canisianum quod ocium est Se
pulchrum hominis.*

Ociū mors hominū est, spirantis & esse sepulchrū

Arbitror indocti, Canisiane, uiri.

*Signum est æternæ ruinæ felicitas
improborum.*

*Desine mirari, æternæ sunt signa ruinæ,
 Prospera quum uideas tot geminata malis.
 Ingratus est, qui sine usura grates
 reddiderit.*

*Reddiderit quisquis paruas sine fœnore grates,
 Conuincam ingratum Canisiane uirum.*

Poetæ multa lectione est opus.

*Instar apis debes uarijs excerpere libris,
 Mellifluo ut manet dulcis ab ore liquor.*

*Se quisq; metiatur, & alijs erit
 æquus iudex.*

*Te perpende prius, nec det tibi purpura fastum,
 Vt tibi sic alijs arbiter æquus eris.*

*Virtutis principum asperum finis
 amœnus.*

*Est opus incepto, finis uirtutis amœnus,
 Principijs quamuis aspera prima uia est.*

*Voluptas pestis iuuenum & se
 num est.*

Vis fieri felix? est debellenda uoluptas:

Hæc iuuenum exitium est, pestis est illa senum.

Iactantia est omnibus inuisa.

Omnibus inuisa est stolide iactantia mentis:

Dum de te loqueris, gloria nulla tua est.

Quæ

MICHAELIS VERINI. 43

Quæ carent effectu ten-
tenda non sunt.

Quæ fieri nequeunt, prorsus tentare recuses,
Ingenij debes pondus habere tui.

Nihil noui sapienti contingit.

Præuidet è specula sapiens quæcunq; futura:

Assuetusq; malis nil nouitatis habet.

Sapiens nihil inuitus facit.

Nil facit inuitus sapiens: exire recusas

Quod uitare nequis? uelle necesse tibi est.

Quos bene uestitos eosdem egregi-
os uulgus putat.

Si toga crassa mihi est, spernor si trita lacerna est:

Num facit egregios purpura picta uiros?

In eandem sententiam.

Si modo me spernis, mutata ueste redibo:

Quod mihi non dederis, uestibus ipse dabis.

Ad idem.

Oblatrant tritis catuli plerunq; lacernis:

Ne latres, nobis uestis habenda noua est.

In detractorem.

Nullius ingenij tanquam sint Disticha carpis:

Tu nil quum scribas, quale tibi ingenium est?

Quod non sumus mancipia cor-
poris

*Quum sit missa tibi mens alto libera cœlo,
Num uis mancipium corporis esse tui?*

In detractorem,

Sectantem patrias artes & inutile carmen

Me carpis: tu quid desidiosus agis?

*Non est credendum blando
adulatori.*

Qui te plus solito demulcet carmine blando,

Te carpere insidijs nititur ille suis.

*Vitanda sunt contagia,
culpæ.*

Ceu colubrum fugias blandæ contagia culpæ,

Quis non fœdatur, si pice tactus erit?

Res precibus uendita cara est,

Quod precibus uendis pretium tibi uile uidetur,

An mihi res emitur carior ulla prece?

*Meum tuum sunt omnium malorū
causa.*

Si duo de nostris tollas pronomina rebus,

Prelia cessarent, pax sine lite foret.

*Qui seminat discordiam ærumnam
metet.*

Qui mala uipereis iactabit semina sulcis,

Martis & ærumnæ tristia grana metet.

De morbo suo.

Mutauit sto

Mutavit stomachum diri uiolentia morbi:

Hei timeo faciet quid mihi seua lues.

*Quæ scimus docere, & quæ ignora
mus discere debemus.*

Quæ nosti impertire libens, facilisq; roganti

Esto: quæ nescis discere ne pudeat.

*Diuitiæ male partæ hostibus
relinquuntur.*

Cur tibi diuitias cumulas? cui congeris aurum?

Hostibus an nescis hæc cumulare tuis?

Ad factiosum.

Cur miser incedis numero so milite septus?

Quæ mala custodes tot peperere tibi?

*Qui alios reprehendit, se pri
mum castiget.*

Quum fueris censor, primum te crimine purges,

Ne tua te damnent facta nefanda reum.

*Non debemus nostra negligere,
ut aliena curemus.*

Ne tua contempnas aliena negotia curans:

An tibi te quisquam iunctior esse potest?

*Amico sic pro sis, ut tibi
non obsis.*

Esto memor charo semper prodesse sodali

Sic tibi ne noceat præstita sedulitas.

In eandem sententiam.

Sic utare tuis egeas ne rebus amicis:

Sarcina nanq; humeris tota ferenda tuis.

Amici paucissimi.

Millibus ex multis unus uix fidus amicus:

Hic albo coruo rarior esse solet.

Omnes diuites auari sunt

pauperes.

Querere diuitias, & semper egere, furoris

Est summi: ut partas destruat alter opes.

Vnus princeps.

Non capit una duos maiestas regia fratres,

Fraterno rubuit sanguine Roma recens.

Vita tyranni miserrima.

Quid quæris, si nota foret tibi uita tyranni,

Priuatus malles sedibus esse tuis.

De Sylla felici.

Imperium posuit tunc uero nomine felix,

Nam prius iniustus Sylla tyrannus erat.

Festinatio & ira sunt inimicæ

consilio.

Consilium preceps sequitur plerunq; ruina,

Ira quoq; est ualde noxia consilio,

De uictu modesto.

Sit facilis uictus nullo irritante saporem:

Sed stoa

MICHAELIS VERINI. 47

Sed stomachum & gustum mordeat ipsa fames.

De paupere.

Si pauper fueris, sit parsimonia munda:

Nec neglecta tibi simplicitas fuerit.

*Laus sit modesta, uituperatio
modica.*

Si quem laudaris, parce laudare memento:

Crimina culpato, parcius ipsa tamen.

*Autoritas dicentis, non est attenden
da, sed quid dicat.*

Nec te dicentis moueat reuerentia, sed quid

Dixerit, attendas qua ratione probet.

Petro Ridolpho Nicolai filio.

Nil tibi rescripsi, ueniam concede Ridolphe:

Hic morbi quintus iam mihi mensis adest.

Simoni Canisiano amico.

Non me uisisti, sexto quum mense laborem,

Dic ubi traxisti Canisiane moras:

*Ad Petrum hortantem, ut salutem
recuperet posita uirginitate,*

Cur Petre uirgineum hortaris me ponere florem?

Non faciam: uel si hoc certa paranda salus.

*Ad Paulum Roncilionem, de medi
corum consilio.*

Promittunt medici coitu mihi Paule salutem:

Non tanti uitæ sit mihi certa salus.

Ad Pierides.

Quæ mora Pierides tenuit? succurrite morbo

Pallida letifero uix tegit ossa cutis.

Ad Calliopeam.

Hic mihi iam sextus mensis post mille labores:

Affer opem uati Calliopea tuo.

Ad Apollinem.

Pulcher Apollo ueni, differq; salutifer herbas:

Tum cito si moriar, crimen Apollo tuum est.

De luxuria.

Luxuria est prædulce malū, quam carpere multi

Sed pauci uitare queunt: pariturq; labore

Virtutis robur: corrumpunt ocia mentem.

Vitia & non mores carpendi.

Parcere nominibus nostri didicere libelli:

Crimina, non homines, nostra Thalia premit.

Ad idem.

Religio Christi personis parcere iussit:

Vnde meo nullus carmine iniustus erit.

In uersificatorem quendam.

Vna bis centum componis carmina nocte,

Ah nescis scombris carmina quanta facis.

Consulas prius quàm facias.

Nil temere incipias, sed primum consule: coepti

Nam multos

MICHAELIS VERINI. 49

Nam multos sero poenituisse liquet.

**Verecūdia et pudor honesti mater,
& frenum uitiorum.**

Improba quid uides? uerecūdia mater honesti est,

Frena pudor turpis criminis esse solet.

**Regnum est graue & peri-
culosum.**

Si scires quanti plenum diadema periculi est,

Malles Sisyphij ponderis esse reus.

FINIS.

VARIA MICHAELIS VERINI

POETAE EPITHAPHIA.

**Hoc Nicolaus Seraticus
edidit.**

Ante diem raptum questa est elegia Tibullum,

Proximus accedit pro Michaële dolor.

Amplius in puero mores mirabere lector,

Disticha qui sancto digna Catone legis.

Contigit impubi, seris quod prouenit annis,

Iudicium, grauitas, candida uita, sophos.

Sic iuuenis Michaël superauit Nestoris annos:

Vitam etenim uirtus, non mora longa, parit.

ALIVD A BERHARDO

Michelotio editum.

*Ne fle, uiuo, fruor tandem pater optime ueris**Delitijs, coelo, posteritate Deo.*

ALIVD MICHAELIS VERINI

Poetae Epitaphium ab Anto-

nio Geraldino edi-

tum.

*Regia Pyramidum cedant monumenta uiator**Huic lapidi, quanquam marmora nulla uides.**Verinus Michaël decus immortale pudoris**Clauditur hoc saxo: siste parumper iter.**Quod latet ingenij sydus? quæ gloria Phœbi?**Delicias orbis quàm breuis urna capit?**Disticha composuit grauibus distincta figuris,**Quæ possis sacris æquiparare libris.**Est breuis, argutus, facilis, sine felle, pudicus:**Litera plus nerui, quàm sua carnis habet.*

ALIVD AB QVODAM HIE

ronymo editum.

*Hic situs est Michael sexta trieteride raptus,**Vnica doctiloqui spes et imago patris.*

Morbis

*Moribus, in dubio est, fuerit uel carmine maior:
 Fama pudicitiae, Pieridumq; decus.
 Iudicium, probitas, studium, solertia, non te
 Asserit impubem, sed probat esse senem.*

HOC MARTINVS IVARRA
 Cantabricus edidit.

*Ille ego Verinus Phœbi noua fama Michael,
 Quem Verona uelis, quem puto Thera tuum.
 Ter senos Lachesi rapior puer altus in annos,
 Dum Veneris fugio, quam mala ferret opem.
 Sic pedibus magnum Christi pulsamus olympum:
 Et me uesta frequens, Hippolytusq; legunt.*

MOGVNTIAE EXCVDEBAT
 IVO SCHEFFER MENSE
 MAIO, ANNO A
 CHRISTO NATO
 M.D.XXXVI.

Morsibus in dubio est, fuerit vel curamine inator:
Fama pudicitie, Picturundebens.
Iudicium, probitas, studium, laboris, honeste
Affert impubem, sed probat esse senem.

458

432

Ung III A 170

ULB Halle

3

003 506 665

f

Sb.

Z

